

W. Wójcik
KANCELARIA
Biuro Prasowe
wpłynęło dn. 12.11.09
7712 podpis RR

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 12.11.09

nr. 5789 podpis

Warszawa 22.10.2009 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

RR up – 402/71 /5130 /09

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

W nawiązaniu do pisma Pana Marszałka z dnia 30 września br., znak: BPS-/DSK-043-1951/09 przekazującego oświadczenie senatora Stanisława Gogacza przedkładam poniższą informację.

Na obecną sytuację na rynku zbóż zarówno w UE jak i w Polsce mają wpływ między innymi wielkość popytu i podaży oraz działania kapitału finansowego, który w sezonie 2007/08 sztucznie zawyżył ceny zbóż na światowych rynkach. Oceniając sytuację cenową nie sposób pominąć sprzeczności interesów pomiędzy producentami drobiu i wieprzowiny, a producentami zbóż. Dodatkowo sytuację pogarsza ograniczony (na skutek recesji-gospodarczej) dostęp do kredytów dla podmiotów skupujących, które w wyniku powyższego prowadzą skup wyłącznie na bieżące potrzeby.

Zasadnicze znaczenie dla kształtowania sytuacji na krajowym rynku zbóż mają światowe i unijne szacunki zbiorów zbóż oraz zapotrzebowanie. Prognozy Międzynarodowej Rady Zbożowej (IGC) z 24 września 2009 r. pokazują, że na świecie w roku gospodarczym 2009/2010 zostanie zebranych 1,753 mld ton zbóż (1,792 mld ton w 2008 roku). Zużycie zbóż ogółem sięgnie 1,743 mld ton i będzie niższe od zbiorów o 10 mln ton. Z uwagi na zrównoważenie popytu i podaży zapasy utrzymają się na dość wysokim poziomie 363 mln ton. Według prognoz IGC z 24 września br. w roku gospodarczym 2009/2010 w krajach Unii Europejskiej zostanie zebranych 290,7 mln ton zbóż, zużycie zbóż osiągnie poziom 275,0 mln ton. Wysoki poziom produkcji przy niewielkim wzroście zużycia zbóż pozwoli utrzymać zapasy unijne na wysokim poziomie tj. około 34,4 mln ton.

Według przedwzrostkowego szacunku GUS (z 23 września 2009 r.) w Polsce tegoroczne zbiory zbóż ogółem szacuje się na 29,7 mln ton. tj. o 7,2% wyżej od zbiorów w 2008 r. Powierzchnia uprawy zbóż ogółem wyniosła 8,6 mln ha i była mniejsza od ubiegłorocznej o 0,2 %. Plony oszacowano na 34,6 dt/ha tj. 7,5% wyżej niż w 2008 roku.

Instytut Ekonomiki Rolniczej i Gospodarki Żywnościowej przewiduje, że w roku gospodarczym 2009/2010 zużycie zbóż może wynieść około 26,3 mln ton. Wykorzystanie ziarna na pasze zmniejszy się o 1,2% i osiągnie poziom 16,4 mln t. Zakłada się również niewielkie zmniejszenie (do 5,2 mln t) zużycia zbóż na cele konsumpcyjne, a także ograniczenie zapotrzebowania na ziarno do siewu. Natomiast spodziewany jest wzrost zużycia przemysłowego (w tym również na biopaliwa) do 1,9 mln t. Przy zrównoważonym poziomie importu oraz eksportu, krajowe zapasy zbóż w roku gospodarczym 2009/2010 mogą kształtować się na poziomie około 2,9-3,5 mln ton.

Zasadnicze znaczenie dla kształtowania się cen na rynku krajowym ma rozwój sytuacji na rynku światowym oraz informacje dotyczące sytuacji podaży-popytowej w Polsce i krajach ościennych w tym w Niemczech, na Słowacji, a także na Węgrzech.

Wyjątkowa koniunktura na krajowym rynku po zbiorach w roku gospodarczym 2007/2008 wynikała między innymi z korzystnych zbiorów w Polsce oraz nieurodzaju, w krajach głównych producentów zbóż. W podejmowanych ocenach sytuacji na rynku krajowym nie można pomijać niekorzystnej sytuacji na światowym rynku finansowym oraz związanej z tym recesji gospodarczej w skali światowej, której skutki wpływają również na gospodarkę polską. W sezonie 2007/08 obserwowaliśmy znaczny spadek światowych zapasów zbóż w wyniku czego ceny na światowych rynkach osiągnęły rekordowy poziom. W sezonie 2008/09 z uwagi na wysoki poziom zbiorów zbóż, szczególnie w Europie i krajach WNP, występujące problemy na rynkach finansowych oraz spowolnienie gospodarcze, ceny zbóż na rynku światowym po wzroście w roku gospodarczym 2007/08 uległy znacznej redukcji.

Na rynku UE-27 w okresie 28.09 – 04.10 br. ceny pszenicy konsumpcyjnej wahały się w granicach od 93 do 147 euro/tona, pszenicy paszowej osiągały poziom od 82 do 134 euro/tona, dla jęczmienia paszowego cena kształtowała się na poziomie od 76 do 126 euro/tona, kukurydza w tym czasie kosztowała od 81 do 141 euro/tona.

Wg danych ZSRIR MRiRW w dniach 5.10 – 11.10. br. w wiodących przedsiębiorstwach prowadzących skup przeciętne ceny kształtowały się następująco:

- pszenica konsumpcyjna - 466 zł/t,
- żyto konsumpcyjne - 260 zł/t,
- jęczmień konsumpcyjny - 364 zł/t
- kukurydza - 442 zł/t.

Z informacji Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej gromadzonych przez MRiRW wynika, że w lipcu br. skup zbóż ogółem wyniósł 387,6 tys. ton (o około 35,7 tys. ton mniej niż w lipcu 2008).

W sierpniu br. skupiono łącznie 783,3 tys. ton zbóż (tj. o 17,7 tys. ton więcej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego). Dane szacunkowe za wrzesień wskazują, że skup zbóż ogółem wyniósł 101,5 tys. ton. Podobnie jak w poprzednich sezonach decydujący wpływ na wielkość skupu będzie miał poziom cen, kształtowany relacją między popytem a podażą.

Źródłowe informacje dot. przywozu wewnątrzspółnotowego i importu zbóż nie potwierdzają szczególnego zagrożenia przywozem taniego zboża z krajów trzecich. Z danych przekazanych przez Ministerstwo Finansów wynika, że okresie od stycznia do lipca 2009 wywieziono z Polski ziarno zbóż w ilości 1,65 mln ton. Największą ilość zbóż wywieziono min. do Niemiec w ilości 810,7 tys. ton, Egiptu 174,9 tys. ton, Hiszpanii 141,7 tys. ton i Tanzanii 105,9 tys. ton. W wyżej wymienionym okresie przywieziono do Polski łącznie 551,6 tys. tony z czego najwięcej z Republiki Czeskiej około 228,7 tys. ton, Słowacji ponad 120,4 tys. ton, Węgier około – 92,5 tys. ton oraz niewielkie ilości z Ukrainy tj. 5,3 tys. ton.

Z informacji opracowanych przez Zintegrowany System Rolniczej Informacji Rynkowej MRiRW w lipcu br. wywieziono z Polski około 139,3 tys. ton zbóż tj. o 128,7 tys. ton zbóż mniej niż w analogicznym okresie 2008 roku.

Przywóz zbóż ogółem w lipcu 2009 wyniósł 77,7 tys. ton o 319,8 tys. ton mniej niż w lipcu roku ubiegłego. W w/w okresie najwięcej ziarna zbóż przywieziono z Republiki Czeskiej około – 26 tys. ton, ze Słowacji niecałe 17 tys. ton, z Ukrainy – 920 ton.

Mając na uwadze istotny wzrost kosztów produkcji zbóż przy jednoczesnym obniżeniu cen rynkowych Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wystąpił z wnioskiem na posiedzeniu Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, które odbyło się w dniu 28.10.2008 r. o przygotowanie analizy kosztów produkcji zbóż oraz rozważenie możliwości podniesienia ceny interwencyjnej co najmniej do wysokości średnich kosztów ich produkcji.

W styczniu 2008 r. ochrona celna na rynku zbóż została zawieszona z uwagi na występujący niedobór zbóż na rynku Wspólnoty. Pomimo prognoz o negatywnym wpływie suszy na poziom zbiorów zbóż w 2008 r. w Polsce, które to informacje w skali kraju nie potwierdziły się, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 18 sierpnia 2008r. przesłał do Komisji Europejskiej wniosek o przywrócenie ochrony celnej na Wspólnotowym rynku zbóż. Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1039/2008 z dnia 23 października 2008 przywrócono cła w imporcie zbóż do UE na zasadach jakie obowiązywały przed ich zawieszeniem.

Podczas dyskusji nad zmianami w systemie interwencji Polska brała czynny udział w dyskusji prezentując poniższe stanowisko:

- Polska sprzeciwiała się propozycjom KE dotyczącym zaniechania comiesięcznego podnoszenia ceny interwencyjnej.
- Polska podczas dyskusji podkreślała, iż jest przeciwna ograniczeniu działań interwencyjnych (limitowaniu).
- Popierając zasadę jednolitości rynku wspólnotowego Polska wnioskowała o możliwość otwarcia przetargów regionalnych na zakup lub sprzedaż zbóż w ramach działań interwencyjnych. Wskazywała jednocześnie duże zróżnicowanie geograficzne i przyrodnicze Wspólnoty oraz różnorodność struktur rynkowych w celu zachowania skuteczności prowadzonych działań niezbędne jest wprowadzenie jednoznacznych zapisów umożliwiających zastosowanie regionalnego podejścia w realizacji działań interwencyjnych.

Podczas posiedzeń Komitetu Zarządzającego w sierpniu br. sprzeciwiała się importowi w ramach kontyngentu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz kukurydzy do Portugalii. Strona Polska wyraziła sprzeciw wobec uwalniania zapasów interwencyjnych kukurydzy z Węgier co wpłynęłoby niekorzystnie na poziom cen na rynku krajowym.

W dniu 13 sierpnia br. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwrócił się do Komisji Europejskiej o podjęcie działań interwencyjnych na rynku zbóż, które pomogą w stabilizacji tego rynku, a w konsekwencji poziomu przychodów rolniczych tj. między innymi poprzez:

- Uruchomienie regionalnego przetargu na eksport 0,5 mln ton zbóż dla krajów o niekorzystnym położeniu względem głównych rynków zbytu,
- Wcześniejsze uruchomienie (od 1 września) dla Polski, ewentualnie również dla krajów o niekorzystnym położeniu względem głównych rynków zbytu skupu interwencyjnego i utrzymanie tego terminu przez co najmniej dwa kolejne lata.
- Wstrzymanie procedury przetargowej na import w ramach kontyngentów taryfowych (abatimento) co najmniej do czasu rozpoczęcia skupu interwencyjnego.

Niezależnie od wystąpienia do Pani Komisarz Mariann Fischer – Boel, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wystąpił Przewodniczącego Rady UE z wnioskiem o czasowe przesunięcie terminu realizacji zakupów interwencyjnych na rynku zbóż dla Polski z 1 listopada na 1 września na co najmniej dwa kolejne lata.

W dniach 9-10 września br. Minister Marek Sawicki uczestniczył w spotkaniu Ministrów Rolnictwa Grupy Wyszehradzkiej oraz Bułgarii i Rumuni w Budapeszcie. Podczas spotkania omawiano trudną sytuację na rynkach rolnych ze szczególnym uwzględnieniem rynku mleka

i zbóż. W przyjętym wspólnym oświadczeniu podjęto decyzję aby wystąpić do Komisji Europejskiej o pojęcie działań w celu stabilizacji rynków rolnych.

Niezależnie od wystąpień do Komisji Europejskiej i Rady Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w bezpośrednich rozmowach z ministrami ds. rolnictwa innych krajów członkowskich zabiega o poparcie polskich wniosków.

Jako stabilizujące sytuację rynkową należy również uznać działania spółki ELEWARR, której właścicielem jest Agencja Rynku Rolnego. Spółka ta oprócz tradycyjnie dokonywanych zakupów ziarna oferuje producentom i grupom producenckim, które z uwagi na niskie ceny nie decydują się na sprzedaż zbóż i rzepaku w okresie żniw, możliwość ich usługowego składowania. Łącznie spółka może przeznaczyć na ten cel powierzchnię magazynową zdolną pomieścić 0,3 mln ton ziarna. Aby skorzystać z oferty producent powinien dostarczyć do elewatora Spółki nie mniej niż 20 ton zboża lub rzepaku, dobrej jakości handlowej, pochodzącego z własnego gospodarstwa, ze zbiorów 2009 roku. W zależności od przyjętego wariantu oferty producenta może:

- odebrać w dowolnym terminie składowane zboże lub rzepak - producent ponosi wówczas koszty: przyjęcia do magazynu, doprowadzenia do wymaganych parametrów, przechowywania i wydania z magazynu z załadunkiem na środki transportowe. Odbiór zboża lub rzepaku nastąpi wg ustalonego harmonogramu, nie później niż do 30 czerwca następnego roku, po uregulowaniu należności za w/w koszty wg faktury VAT,
- sprzedać Spółce Elewarr 50% dostarczonego zboża lub rzepaku wg. obowiązującego cennika skupu w elewatorze Spółki. Producent ma również możliwości odkupienia sprzedanego uprzednio Spółce zboża lub rzepaku w późniejszym terminie, w zależności od kształtowania się cen rynkowych, w cenie obowiązującej w dniu transakcji. Szczegóły sprzedaży określone zostaną w umowie zawieranej indywidualnie w magazynie Spółki.

Podczas licznych spotkań Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z przedstawicielami organizacji i związków rolniczych omawiano aktualną sytuację na rynku zbóż. Celem spotkań była nie tylko wymiana informacji o istniejących problemach dotyczących rynków rolnych ze szczególnym uwzględnieniem rynku zbóż, ale również poszukiwanie nowych rozwiązań mogących ustabilizować obecną sytuację.

Nową formą wsparcia na rynku zbóż jest utworzony (w oparciu o nową ustawę o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych z 22 maja 2009 r. – Dz. U. Nr. 97, poz.799) Fundusz Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych administrowany przez ARR. Celem funduszu jest promowanie przetworów zbożowych i wspieranie wzrostu spożycia poprzez zmianę upodobań żywieniowych konsumentów. Ze środków funduszu finansowane mogą być kampanie informacyjne i promocyjne, badania rynkowe i naukowe, jak również udział producentów oraz przetwórców w wystawach, targach i szkoleniach. Działania finansowane z funduszu promocji powinny przyczynić się do poprawy jakości oferowanych produktów, konkurencyjności polskiej branży zbożowej oraz trwałego zdobycia nowych rynków zbytu. Ustawa o funduszach promocji umożliwia również współfinansowanie tych działań ze środków UE.

W odniesieniu do pytania dotyczącego terminu wypłaty dopłat bezpośrednich informuję, że zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r., *ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 i uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1782/2003*, płatności są przekazywane w nie więcej niż

dwóch ratach na rok, w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego. Termin ten jest jednolity dla wszystkich państw Unii Europejskiej.

Przewidziana ww. przepisami data wypłaty płatności (od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego) ma na celu zapewnienie prawidłowej realizacji tego wsparcia. Przyznanie płatności musi bowiem zostać poprzedzone szeregiem czynności takich jak: kontrole administracyjne i krzyżowe wniosków, typowanie wniosków do kontroli na miejscu, przeprowadzanie kontroli w terenie, opracowanie wyników kontroli i przekazanie materiałów do wydania decyzji oraz wydanie decyzji.

Jednocześnie, jak wynika z informacji przekazanych Ministerstwu, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa już w grudniu 2009 r., planuje przekazać płatności na rachunki bankowe dla ok. 1 mln rolników, co stanowi 70% wszystkich ubiegających się o te płatności.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące zrównania dopłat polskich producentów rolnych z pozostałymi rolnikami UE należy wyjaśnić, iż Polska, tak jak większość „nowych” krajów członkowskich (z wyjątkiem Słowenii i Malty), stosuje uproszczony system płatności bezpośrednich (*ang. Single Area Payment Scheme - SAPS*), który zakłada rozdzielanie dostępnych środków finansowych w jednakowej wysokości pomiędzy wszystkie grunty rolne utrzymywane w dobrej kulturze rolnej na dzień 30 czerwca 2003 r.

Płatności te podlegają stopniowemu dochodzeniu do poziomu stosowanego w krajach UE-15 (zasada *phasing-in*). W związku z tym ich poziom wzrasta corocznie (do momentu osiągnięcia wartości 100%, tj. do roku 2013) i począwszy od 2004 r. kształtował się w sposób następujący: 25%, 30%, 35%, 40%, 50%, a w 2009 r. wyniesie 60 % poziomu płatności stosowanych w Unii Europejskiej na dzień 30 kwietnia 2004 r. Należy jednocześnie podkreślić, iż zasada ta obowiązuje wszystkie nowe państwa członkowskie.

Ponadto, korzystając z możliwości przewidzianej prawem wspólnotowym, Polska stosuje krajowe uzupełniające płatności bezpośrednie (*z ang. Complementary National Direct Payments - CNDP*), które mogą być stosowane w wysokości do 30% płatności stosowanych w krajach UE – 15 na dzień 30 kwietnia 2004 r. Oznacza to, że w 2009 r. całkowite płatności dla polskich producentów mogą wynieść 90% (60 % z budżetu UE + 30% z budżetu krajowego) płatności stosowanych w UE-15, natomiast już w 2010 r. całkowite wsparcie skierowane do polskich producentów (przy maksymalnym uzupełnieniu krajowym) może wynieść 100% płatności stosowanych w Unii Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2004 r.

Należy jednocześnie podkreślić, że pomimo, iż stosowanie wsparcia krajowego w maksymalnej wysokości nie jest obowiązkowe dla państw członkowskich, w Polsce stosowano tę formę pomocy na najwyższym poziomie dopuszczonym Traktatem Akcesyjnym.

Ponadto należy zauważyć, iż postulat dotyczący zrównania poziomu dopłat we wszystkich krajach członkowskich UE zgłaszany był przez Polskę już podczas zakończonej w listopadzie 2008 r. dyskusji na forum Rady Unii Europejskiej nt. funkcjonowania Wspólnej Polityki Rolnej, w ramach której przedstawiono propozycje zmian do obecnie obowiązującego systemu płatności bezpośrednich. W ramach porozumienia politycznego, osiągniętego w trakcie posiedzenia Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 18-20 listopada 2008 r., w efekcie starań Polski uzyskano zobowiązanie Rady UE i Komisji Europejskiej do przeprowadzenia jak najszybszej analizy problemu nierównego poziomu płatności bezpośrednich w UE oraz do zaproponowania odpowiednich rozwiązań tego problemu w ramach dyskusji nad przyszłością polityki rolnej po roku 2013.

Jednocześnie zgodnie z przyjętym stanowiskiem Rządu RP, postulat zrównania poziomu płatności we wszystkich państwach Wspólnoty jest jednym z priorytetów Polski, które będą podnoszone w trakcie polskiej prezydencji w II połowie 2011 r.

W odpowiedzi na pytanie dotyczące wprowadzenia poręczeń Skarbu Państwa dla polskich podmiotów skupujących informuję, że w ramach realizacji Programu „Wspieranie przedsiębiorczości z wykorzystaniem poręczeń i gwarancji Banku Gospodarstwa Krajowego” bank ten udziela poręczeń i gwarancji powyżej 100.000 PLN, do maksymalnej kwoty jednostkowego poręczenia lub gwarancji stanowiącej równowartość 10 mln euro.

Podstawowymi instrumentami realizacji Programu przez BGK są:

- portfelowa linia poręczeniowa I (PLP), polegająca na udzielaniu bankom poręczeń portfela kredytowego (obejmującego nowe kredyty obrotowe i inwestycyjne, z wyłączeniem kredytów na inwestycje kapitałowe),
- portfelowa linia poręczeniowa II (PPK), polegająca na udzielaniu bankom poręczeń obejmujących ekspozycje istniejących w bankach portfeli kredytów udzielonych w poprzednich latach, co ma spowodować poprawę adekwatności kapitałowej banków oraz obniżenie poziomu ryzyka kredytowego i umożliwić bankom udzielanie nowych kredytów dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców,
- indywidualne poręczenia i gwarancje Banku Gospodarstwa Krajowego, polegające na udzielaniu przede wszystkim poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów inwestycyjnych i obrotowych, zobowiązań z tytułu emisji obligacji, a także gwarancji należytego wykonania umowy.

Portfelowe linie poręczeniowe, które są głównymi instrumentami realizacji ww. Programu, mają na celu znaczne ułatwienie beneficjentom dostępu do oferowanych przez BGK poręczeń, w związku z faktem, iż analiza ryzyka wypłaty z tytułu udzielenia poręczenia BGK dokonywana jest przez bank-kredytobiorcę, który bierze na siebie 50% powyższego ryzyka. W zakresie poręczenia portfelowej linii poręczeniowej I (PLP), BGK może udzielać bankom kredytującym poręczenia obejmującego kredyty obrotowe i inwestycyjne, z wyłączeniem kredytów na inwestycje kapitałowe lub na spłatę zadłużenia z tytułu innego kredytu, udzielone w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy PLP.

Poręczeniem w ramach PLP może być objęty kredyt dla rezydenta będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem rolnika, udzielony w złotych na okres nie dłuższy niż: 36 miesięcy – w przypadku kredytu obrotowego i 120 miesięcy – w przypadku kredytu inwestycyjnego.

Kwota jednostkowego poręczenia kredytu objętego PLP, stanowi nie więcej niż 50% wykorzystanej kwoty kredytu i nie może przekroczyć 5 milionów złotych oraz nie może być mniejsza niż 100 tysięcy złotych, a łączna kwota poręczeń kredytów udzielonych jednemu kredytobiorcy nie może przekroczyć 5 milionów złotych. Poręczenie kredytu w ramach PLP jest terminowe i obejmuje okres nie dłuższy niż okres kredytu wydłużony o 3 miesiące.

Wartość poręczeń udzielonych w ramach PLP dla przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą klasyfikowaną do danego działu PKD nie może przekroczyć 10% limitu poręczenia określonego w umowie PLP. Łączna wielkość udzielonych w ramach PLP jednostkowych poręczeń o kwocie wynoszącej 4 - 5 milionów złotych nie może stanowić więcej niż 50% limitu poręczenia określonego w umowie PLP.

W zakresie poręczenia portfelowej linii poręczeniowej II (PPK), BGK może udzielać bankom kredytującym poręczenia portfela kredytów obejmującego ekspozycje kredytowe istniejących w bankach portfeli kredytowych udzielonych w poprzednich latach.

W ramach PPK poręczane są kredyty:

- obrotowe i inwestycyjne udzielone w złotych dla mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, udzielone w okresie między 6 a 36 miesiącem przed datą przyjęcia Programu przez Radę Ministrów, zabezpieczone zastawem rejestrowym lub

hipoteką, kredyty obrotowe udzielone z okresem spłaty do 3 lat oraz kredyty inwestycyjne z okresem spłaty do 10 lat,

- zaliczone, w okresie 3 miesięcy przed datą zawarcia umowy PPK do kategorii „normalne”, na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków oraz Międzynarodowych Standardów Rachunkowości.

Kwota jednostkowego poręczenia wynosić będzie nie mniej niż 100 tysięcy złotych i maksymalnie 5 milionów złotych oraz nie więcej niż 50% kwoty kredytu.

W trybie indywidualnym kwota jednostkowego poręczenia lub gwarancji udzielanych w trybie indywidualnym nie może wynosić mniej niż 100 tysięcy złotych i maksymalnie 10 mln złotych oraz nie może przekroczyć 80% kwoty zobowiązania.

W zakresie ryzyka związanego z udzielanymi przez BGK poręczeniami i gwarancjami istnieją jednoznacznie określone zasady dotyczące dokonywania analizy powyższego ryzyka, a mianowicie:

- w przypadku portfelowych linii poręczeniowych, poręczenie obejmuje nie więcej niż 50% kwoty kredytu, a analizy ryzyka wypłaty z tytułu udzielenia poręczenia dokonuje bank -kredytodawca,
- w przypadku poręczeń i gwarancji udzielanych w trybie indywidualnym, poręczenie lub gwarancja nie może przekroczyć 80% kwoty zobowiązania, a analizy ryzyka wypłaty z tytułu udzielenia poręczenia lub gwarancji dokonuje każdorazowo Bank Gospodarstwa Krajowego.

W odniesieniu do postulatu dotyczącego większego wykorzystania ziarna zbóż do produkcji biopaliw, uprzejmie informuję, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na bieżąco monitoruje rozwój sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw oraz aktywnie uczestniczy w pracach nad rozwojem tego rynku. W powyższym zakresie prezentuje jednoznaczne stanowisko, iż rozwój rynku biopaliw powinien być oparty na biokomponentach wytwarzanych w kraju i Unii Europejskiej z dostępnych surowców rolniczych, co daje gwarancję realizacji nie tylko celów środowiskowych, a przede wszystkim gospodarczych i społecznych. Konsekwencją stanowiska są podejmowane przez resort działania inicjujące i wspierające działania koordynatora tego rynku – czyli Ministra Gospodarki. Z inicjatywy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na forum rządu obecnie omawiana jest sytuacja na rynku biopaliw i biokomponentów. W tym celu została przygotowana i przekazana pod obrady Komitetu Rady Ministrów, a następnie Rady Ministrów kompleksowa informacja dotycząca realizacji *Wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2008 – 2014*. W informacji tej przedstawiona została analiza obecnej sytuacji na krajowym rynku biokomponentów i biopaliw oraz ocena wpływu wdrożonych instrumentów prawnych na ten rynek. Po rozpatrzeniu ww. informacji, Rada Ministrów podejmie decyzje co do dalszych działań związanych z rozwojem rynku biopaliw w Polsce.

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów dot. pisma znak: BPS-/DSK-043-1951/09
Biuro Ministra MRiRW

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETAŃ STANU

Artur Ławniczak